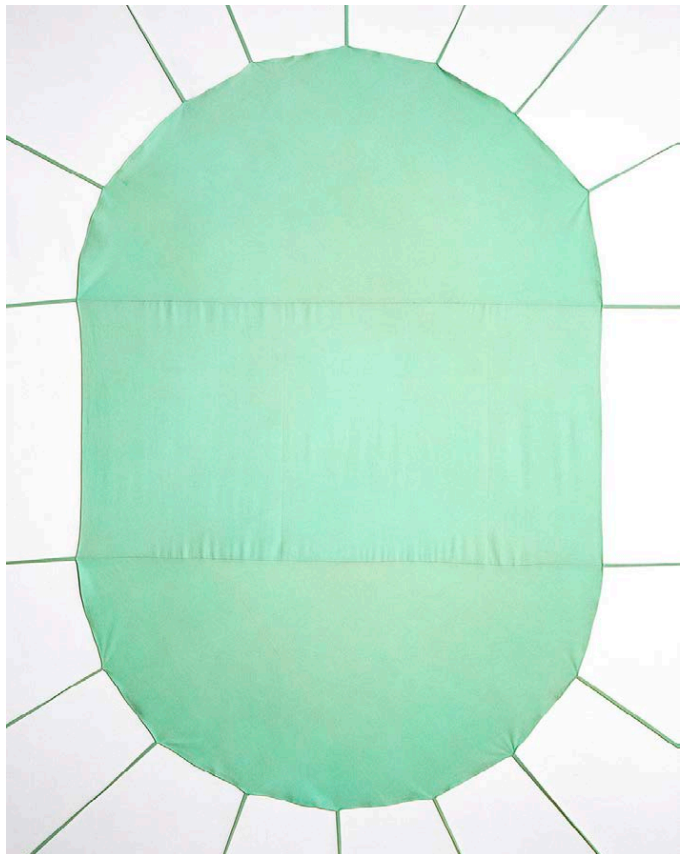
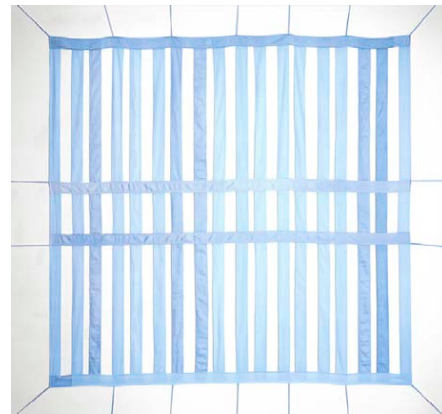

Linda Hofvander, "The window", 2021. Pigmenttryck. Foto: Linda Hofvander

Linda Hofvander, "The table", 2021. Pigmenttryck. Foto: Linda Hofvander

Linda Hofvander, "The partition", 2021. Pigmenttryck. Foto: Linda Hofvander

Linda Hofvander, "The stairs", 2021. Pigmenttryck. Foto: Linda Hofvander

The space of things. Abstrakta spår av ett förlorat föräldrahem

Konst | Utställning

The space of things

Linda Hofvander

TOM 30 APRIL

CECILIA HILLSTRÖM GALLERY,
HUDIKSVALLSGATAN 8

Håkan Nilsson

konst@svd.se

Linda Hofvanders fotografier av textilformer hon skapat är i själva verket ett porträtt av hennes rivna föräldrahem. En sorts planritning i tyg där bearbetning och förlust skymtar fram bakom den färgglada ytan.

"A house is not a home" sjöng Dionne Warwick. Inte för att huset är obebott, utan för att det inte längre är bebott. Men vad är då ett övergivet hus? När Linda Hofvander tog över sitt föräldrahem insåg hon att renoveringsbehoven var så stora att rivning verkade vara den enda vägen. En

sådan deadline ställer frågor om vad ett övergivet hem är, nu när det snart inte längre ska vara alls.

Trots att hon är fotograf, valde Linda Hofvander att inte göra en genomgripande dokumentation av hus med inventarier. Istället följde hon andra rutter på minnets stigar där materialitet, process och skala blev olika stationer på den väg som ledde till de färgstarka och nästan abstrakta bilder som möter på Cecilia Hillström Gallery.

Det ska sägas att kopplingen mellan bilderna och ett hem är långt från självklara. Men å andra sidan är det just här jag känner igen konstnärskapet. Linda Hofvander har länge arbetat med fotografier av olika geometriska former där kopplingen till abstrakt konst ligger i hur motiven har fotograferats av. Hofvander hittar, snarare än skapar abstraktion.

Just det funna är ett åter-

kommande tema i utställningen "The space of things". De olika färgglada formationerna består av uppspända tyger där både materialitet och färger anknyter till konstnärens barndom. Formerna baseras i sin tur på olika motiv inne i huset där förlagan förklaras av de sakliga titlarna: "The table", "The ceiling", "The stairs" etcetera. Med utgångspunkt i dessa föremåls proportioner har konstnären sytt tyger vilka därpå har spänts upp på en vägg.

"Den bär på spår av ett förlorat hus, ett förgånget hem."

De uppspända tygerna för tankarna åt olika håll. I "The floor" och "The window" gör nyansskillnader mellan de olika tygstyckena det tydligt att verken bygger på mödosamt sammanfogande bitar. Här kommer frågor om sorg, bearbetning och process till ytan, där själva arbetets terapeutiska effekt blir viktig. Detta perspektiv försvinner i de enfärgade verken, där formen och upphängningsanordningen blir viktigare. Ställd inför exempelvis "The table" tänker jag på bitar från en byggsats, vilka ännu inte tagits loss ur sin ram. Eller på insekter som i kunskapens tecken har spänts upp för besökande.

Pendlingen i hur man kan läsa de olika verken hör delvis ihop med deras inbördes relationer. Proportionerna stämmer, men inte skalan. Det påminner oss om att dessa bilder till syvende och sist är fotografier. "The space of things" bär på spår av ett för-

lorat hus, ett förgånget hem, och vittnar också om bearbetningsarbete av högst personlig karaktär. Men utställningen reflekterar också konstnärens intresse för fotografin som medium och de förskjutningar som kommer av att bilda med kamera.

Som för att inskräpa frågan om skala har Linda Hofvander placerat ut en skärmvägg mitt i rummet, bestående av skal-enliga dörrar från huset. Hon har också gjort en stor fondtapet där det geometriska mönstret har tillkommit genom att hon placerat alla fönsterramar bredvid varandra. Greppet gör spänningen mellan fotografin och det faktiska fysiskt erfärbart.

Utställningen balanserar mellan olika poler, mellan det faktiska och det poetiska, mellan det allmängiltiga och det personliga. Ett övergivet hus är kanske inte ett hem, kanske har det bara varit det. Men det är alltid just ett hus.